

Parisina*

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 471,
fl. 5.

9

*Bo Anglegund Boyrona
postlora & de Bresan*

Se zhas, ko slavz is vej gostih
 V oisolikih shvergoli' glasih;
 Se zhas perseg saljubljenih,
 Ko v ojih besedah med in smeh,
 Samahjeno uho' je v fajp
 Prijetnih shum, in v bliskni slap.
 Bliski is rosh se rose svit,
 Sved smeja se obras odkrit,
 Vode vishnelshi zhes in zhes,
 Eriao shi listje je dreves,
 Tamnota zhišta polni srak,
 Svitoloba mrazhna svitli mrak,
 Obshari hi verzherno stran,
 Kadar se omika luni fivi dan.

2.

Vunder ne de bi slifkala shum valov
 Prag Parisina supusti domov,
 Ne de bi gledala neba svitolobo okrog
 Po senzi ponozhni ne mozhi se nog,
 V Estove senzhnize saoesje,
 Ne pelje is rosh jo kipezhezortje,
 Tam fluska, alⁿⁱ pesem slavzhovich
 Fi mar, glasov se nadja tak sladkih,

* ~~Je je v l...~~
 2 ~~M...~~
 a ravno ga natis pripravlja.

Stopnje s'kos goske tamò sašicome,
Liza ji opadejo, bije serže. —
In glas sašepeta, kjer listje šumi,
Ti vzdignejo perfi, se verne ji kri,
In sdaj, — sdaj frezha ga oho,
In na kolenah sdaj leske pred njo.

3

Kaj mar je njima vse sunaj nji?
Mar zhaša, njega radartij?
Vse njih, je firma ment raspjet,
Se njima njih pod sonzam sjet.
In bres šerbi, kot je merlich,
Kar je okrog, ne zniplata
Ko blo bi ginilo vse v njih,
Le šope vsak sa drugiga.
V njih dihtlejih je taka slast,
Tah so globohi, de serže
Bi nji radjala njih oblást,
Zhe v taki možhi dalj terpe.
At dolg, nevarnost njima mar,
Dokler ni prezh, gladati vchar.
Kdor je ljubesni v last je dal,
Kdaj se je v taki uri bal?
At nje kratkote spomnil se? —
Vunder te ure so preshle! —

O! da so pred te sanje prežh,
ko svemo, da ne bo jih vezh!

4.

Kak dolgo jemljejo slovo' ozi,
Pasha je krive glasti kraj;
V obetih, v up' oke rosi,
Ko deb' raspla se sadnih' daj.
Objemi dolgi, sdihlej mnog —
Ne morjo ^{serga} shabla se lozuti —
Nebò v nje lizah — sdi se v bog'
De vezh ne bo ga mozh sprostiti,
Pogled svedo, dalnih, tihih prizh
Slabosti nje, v serze jo pizh —
Objemi dolgi, sdihlej mnog
Ko mesta ne pušči nji nog.
At more bit', ni zhaša vezh —
V strasnè britnosti grésta prèznè,
Sdaj kës je vešt buditi jël,
Mashvaoko hitro krivih del.

5

V samotno postljo Mugo grè,
Shelèt tam sheno drugiga,
Dolg v mislih ona sléshe jè,
Na stran serza saupliv'ga.
Od sanj se shari nje obras,
Ko de bi bil vrozhine zhas.

Ki bise sanj, ki trel je stran

Nemirno spi. Ti vjide ime,
Ki v ust ne sme dokler je dan,
Masha solaj stisne na jezje,
~~ki je spanje je spanje je spanje.~~
V gorezhi mu objema se stadi,
Ves prezen, kjer mu v mislih ni,
De si steli ga dohlej sanj,
Ki blagodar sam kizhe nanj.
Vesil isjoha se nad njo,
Ki v spanju ljubi ga tako!

6.

Vijozho serzno je objel,
Ker bno besede v ust nje pil.
Kaj ostermih, bosh bled in bel,
Ko sodni glas bi slisnal bil?
Se slisnal ga, — glas bolj strahjan,
Ne bo gromel mu v grob ta dan,
No bo obujen, de njih vezh spal,
Pred boshjim stolam bode stal.
Se slisnal ga, — ta glas mu omret
O sodi mir na temu svet.
Nje dolg, glas ki ji v spanju spel,
Dramoto njega je odkril.
Triga je ime, ki znes blasino.
Druzi, kot val morja v jesnino
Berga vali se kje gromezh,

21
Sromaka o škalo trefne snak,
Ktopi ga, da ne ostane več.
Sadene duško grom enak.
#higa ime je? - Kligeta,
Sareš nanj mislil ni, - njega,
Ki je njegova kri, sin nje,
Ki jo ljubilo je serže,
Sad mladih prepresernih let,
Ki Bjanko je golfal sa zvit,
Ki verje, de s njo pred altar
Bo šnel, kar spolnil ni nikdar.

7.
Prjél je v nočanizah sa mežh,
Pred, koga šnel, nasaj sagnal,
Dej ni šiveti vredna večh,
Kak bi tak lépo rezh konzhal,
Imejozho o spanju jo saklál!
Še večh, on ne sbudi je zlo,
Al gleda, de zhe se sbudi
Is nje samakinjenja, ji kri
Bo smersnila, sa spala bo! - -
Tamno berlé tam lampa v kot,
V saparen debel žela pot.
Molzhe sdaj ona spi, al revi
So v njega mislih fhteti dnevi.

In iše, najde drugi dan,
 Kak je povedati voljan,
 Kar slisat rani mu serže,
 Dolg njen in tuzovo gorje.
 In nišne, pred potaklioke,
 Ves dolg, framoto, sodbo ošo
 Na njo jamo isvrazhajo,
 Odkrijejo na tanko oše,
 Resnizo kar temu sturi,
 Povdo, kar vsaka govori,
 Dokler jim smanka, kar uho
 Mu obada in serže bolno.

Odlasnoz ožo ni, vhujs obran
 Bo v dvojski hram oboji spol,
 Ves v Esti peroi, shaktni fran.
 On osede se na sodni stol,
 Svetvaozi, strashe so okrog,
 Sta grešnika mu bliso nog,
 Mladá obá, — on brez ojšteg,
 Bres mezha, spone na rokah —
 Kak lep! de more stati, ah!
 Pred ožam jin tako.

Ko tam je mogel blugo stat,
 In jese sodbo poskušat
 Ozhetovo, rjstro. —
 V obrasu obupa ni sledu,
 Desravno ni is ust glasu.

Molzhe tam blede zaha pred
 Sodnikom ona sklep zhes greh,
~~Tam kjer veslje po šal pogled~~
 Kjer predveselje šal pogled
 Nje govorejni po versteh,
 Zi strejni hrepencih mosh,
 Kjer shen, deklet, zocteznih rosh,
 Bla sherk posnemati sladke
 Besede, hojo, snego nošk,
 Vso lubesnivost nje,
 Kjer is sherbi v ozheh nje jah,
 Bi vddignil bil si tavshent cok,
 Snel v tavshent nochniz mezhe koj,
 Dekpravljene vse sanjo o boj.
 Kaj ona, oni ~~drsta zhas!~~ —
 Ob mozh pokozhnja njih, nje oha
 Molzhe, nje bramke ni jim sherk,
 Ozhi v sleh, zhelo polno gerb
 Rohé na krish, v obrasu led,
 Na shnablah saframvanja sled

Kakó se je prem enil zhas!

6
Sedi goppe, sklatnikoo zed.
In on izvoljeni nye soest,
Ki bi pafnizo vsel bil o jest,
In, ki bi omerl, al jo orel,
Ak. Me bil bi profs en omiglej zel,
On in, ki ga mazhake pogled
Se vnel, v verigah s njo je ozed.
Ne vid' obupa in sols solhanj,
Ki safe magj teho, ko vanj,
Trepavnize, nad kterim shil
Se madestih vifnel je vel
Thos belphi, ko fnega belofst,
Sa shneble kakojhna sladkost!

So

So
Daj ble' viditi sare!
Se tasha, fenza ne ozhes
Megljen, teshah pogled nye blag,
Ozhi, studenz debelih pag.

11.
Mu sols se vanjo vtil bit loh
Al ofih pogled je vanj osert,
The. zhute sherb, satifne jok,
Daji po konzju nepotert,
In kar fenze shrivoj terpi,
Pred mno shizo, ne oftermi,
Vunder ne sme pogledat' je,
In ni pretezhnih spomnit' se,
Dolga, ljubesni, sdajnih soes,
Soorashtva dobrih, ozha o jes,
Sodbe leta, sodbe neges,
In nye, ah nye! - Pogledat' jih
Ne sme nye li, kot smert bledih,
Shipelo bi fenze, in ves,
Na dan persnel b' obupa in kaf.

Tê ozheraj. Azo daj sahné.
 Me shena, jin, slovila sta.
 Tê sanje davi so prepale.
 Svežer ne bo nobeniga,
 Sam b'om dokler svoj tek konzham.
 Naj b'ô, zhloréha ne posnam
 Ki bi, kar jest, ne sturil jam. —
 Med nami soes zasteganih
 Jest nijin kriv. — Dajmo to;
 Né zhaka Klugo te minih,
 Po tim dolgá plazhil' ojtro.
 Le prez. ^{Nebo} Boga daj prosi ti,
 Pred ko perpelje svede nozh,
 Poskusi, de ti odpusti,
 In te odveshe, zhe je mozh —
 Na semlji tukaj keaja ni,
 Kjer skupaj eno uro le
 Bi môgla sopsti jest in ti.

Ne bom jeft vidil smrti te?
Ti vidla boš glavo njega,
Ti flaba fvač! ne morem vezh —
Tedi bresferzha shena pæzha;
Ne jeft, ti si v morila ga. —
Zhe ta pogled te ne vmori
Kionzhal ne bom jeft trojih dni.

Skrije għzo sdaj obraz —
Senza mu shila debeli,
De vidi se, kak vrela kri
I moshagonov femter hie hiti;
~~Peryagne se deb shril abo~~
Sato' peryagne se en zhas;
Debishril kak mu gre oko
I treperzho dene najn rokó.
Rokó fin vódigne ohljenjane,
En kratik zhas on profi, de
Bi sliphal ozha ga. — molzhé
Dovoli on mu profraje te.

Boj te spar? ne bo m jst je,

Lob liest Ong Jraist!

L. i. t. m. Lob L. i. t. m. Lob Ong
Lob liest Ong Jraist!
L. i. t. m. Lob L. i. t. m. Lob Ong
L. i. t. m. Lob L. i. t. m. Lob Ong
L. i. t. m. Lob L. i. t. m. Lob Ong